

ЛИХОПІТТЄ В ЄВРОПІ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей".)

Комуністи не виходять з філософських, понадмарксових міркувань, коли говорять про неминучість соціалістичної революції на всесвітню скалу, про прихід доби громадської перебудови, про простоване людськості до комунізму. На се комуністи мають натяки в самій історії розвитку капіталізму, се вони збачають в них тенденції світового господарства, в його скрутах і заколотах. Комуністи з громадської науки знають про не похитність законів суспільного буття, про суттєві праці з капіталом, яких ніщо не може усуїти і нарешті про соперничанє і ретельний самовияв, який випливає з національної боротьби окремих господарських груп-держав.

Зміцнитись і повалити капіталізм, але без нас, пролетарів, немає пролетарської класи, і без нашої революційної чинності немає пролетарської революції. Далі знова, пролетарська класа є тоді в стані захопити владу, коли вона зорганізована в одну партію, коли вона їде під проводом одної партії, що стремить до соціалістичної революції. Кожд пролетаріят розбив свою енергію на десять ворожих партій, з котрих кожда говорить на словах про революцію, а на ділі поборюють одна другу, то ніяка революція неможлива, хочби зовнішні умовини і були готіві.

Коли пролетарська партія боронить непорушність буржуазного ладу, то вона є в наймах капіталу. Коли ж більшість пролетаріату їде за партією революції, то ми говорим, що революція дозріла суб'єктивно. Ось чому обєднанє комуністичних партій є необхідною умовиною перемоги революції, а колиб революція вибухла в країні, де нема комуністичної партії, то там все одно вона загинула-б на другий день, бо то був би бунт без цілі і пляну, і як такий неміг-би він звучити всю революційну енергію до купи і мусів-би упасти під ударами буржуазії. Без комуністичної партії, котра веде пролетаріят, революції нема успіху.

Нині Європа переживає добу організації пролетарських сил під прапором III. Інтернаціоналу (Комуністичної Партії) і коли II. Інтернаціонал, що працює в наймах капіталу, заріє, тоді настане внутрішня уламка. Тоді досить одного удару, заколоту, хлібної кризи, бунту панської ватаги проти дрібно-міщанської рівноваги в державі, заколоту безробітних — як вся держава може затуркотіти і одним ударом пролетаріят може перохопити в свої руки всю владу і завести диктатуру пролетаріату.

Про стан комуністичних партій ми вже писали попередно, а тепер скажемо дещо про господарське безладє в Європі. **Безробітє.** Судячи по останніх вїстях, виходить, що Америка має аж два мільїони безробітних. Але Америка належить до країв, яких найменше дїткнула війна. Коли-ж прийдемо до Європи, то ту спостерігаємо цілу низку подібних явищ. В Англії число людей, що побирають безробітну пенсію з кінця літа все зростає і з 200 тисяч досягає нині до 300 тисяч людей. Всі, любивє, се памятають бїжку на вулицях Лондону, що її англійська поліція чинила над безробітними, коли вони йшли маніфестаційним походом.

У Франції число безробітних сягає кількох соток тисяч людей, навіть близько мільїона. Та мабуть найгірше справа стоїть в Німеччині, де починаючи з літа сего року, робітників почали викидати на вулицю без ніяких міркувань і дїтали число безробітних до трох мільїонів. І се якраз Німеччина є найбільшою промисловою країною середньої Європи. Та навіть маленькі країни, де війна ніколи не ступала своєю кровавою ногою, ось як Швайцарія, не уникнули сего лиха. Одна фабрика за другою зачиняють ся, робітників викидають на вулицю, злидні з новою силою охоплювали працюючі маси Швайцарії. Фабрика електричних приладів в Каселі, коло Лїозанні, годинникарські фабрики в Шодєфоні, машинові підприємства в Шріху і Берні одні за другими зачиняють ся, десятки тисяч людей лишились без праці.

Чи треба згадувати нещастя Німеччїї Австрії? Досить подивитись на велетенські фабрики літаків та інших річїй в Вінер Найштаді, щоб переконатись в мізерності (Кїнець буде).

Чи треба згадувати нещастя Австрії? Там де були гутї, де зносив ся до неба чорними клубами дим, нині стоять мовчазні самі смутні димари. Промисловості в Австрії майже нема. Безробітї тут завжди від часів революції (12 листопада 1918 р.) творили своїм істїнованєм цілу проблему політичної державної діяльності. Далі на схід, в Галичині маємо спеціальних безробітних, тих, що їх спеціально польська держава викинула на майдан голодової смертї по тії простїй причинї, що ті робітники були "Українцями". Але крім безробітних з причин національних в самїй Польщі є свої безробітні не менше як і в Югославії і на Угорщині.

Як Европа святкувала трилітню річницю пролетарської революції в Росії.

В Лондоні в день трилітньої річницї пролетарської революції в Росії ентузіастичні робітничі маси виповнили величезну салю Альберт Голл береть. Предсїдатель віча Мекманус заявив, що встїдом для англійських робітників є, ше не досить, що вони не були приготівані до ривалїзації з Росією о скорше здійсненє комунізму, але навіть не вміли обезвладити свого правительства в завязїтї боротьбі проти Світської Росії. Гогсон як казував зріст реакції, доказуючи ривчосно, що реакціонери можуть часом хвилево пакувати революціонерів до в'язниць, але ніколи не можуть адушити революційної ідеї. Пстїм полк Мелон заявив, що капіталізм ніколи не захираєт ся в своїх основах через те, що що по п'ять літ робітничі кидають якісь кусники паперу до виборчої урни. Говорив далше, що мав би був охоронити край перед розливом кровї, однак справа нинї стоїть так, що мусить вирішити ся на вулицї; вікни записав: що-ж би означало кількох Чорчилів і Корзонів на ліхтарнях, супроти мордів англійської — правительства в Ірландії і в колонїях. Роберт Вїлїамс предложив резолюцію, протестуючу проти тактики правительства супроти Світської Росії і азиваючу "Раду діла" до витовчення до правительства ультиматуму з означенєм речиння на знесенє бльокади, стриманє ся від вської інтервенції в російській справі і розпочатє торговельних зносин з Росією; в разї неповнення цих жадань "Рада діла" має хопити ся страйкової систєми.

Сю резолюцію ухвалено одноголосно. По знесеню окликів в честь Світської Республїки зібранї розійшли ся, співаючи "Червоний прапор". Великі демонстрації відбули ся також на лондонських перїдмїстях і на провінції. У Франції утворив ся комітет зложений з представників Генеральної Конфедерації Праці, Соціалістичної Партії і Ліги Прав Людїни, маючий на цілі переведенє широкої акції в користь російської революції, а проти світової реакції. Сей комітет, почавши від 12 листопада устроєє цілий ряд зібрань, конференцій, викладів, віч і манїфестацій як по більших містях так і на провінції, в цілі зоаоченє пролетаріату до чинної солїдарности з російською революцією, котра сама одна протїстантїт ся всесвітній реакції. Святоче-численне віче парїського пролетаріату в днї 7 листопада було першим докзом популярности Світської Росії, про котру дотепер ріжні робітничі провідники у Франції мало коли згадували. Промовляв Марсель Кашен, звертаючи увагу на значні поразки Врангя, причім однак підкрєпув, що сего поразченє не можна уважати за відверненє небезпеки від свїтської республїки, для ктрой певною охороною перед злученєм капіталом цілого світа може бути тільки загальна революція. Також до чинної акції в оборонї Росії закликав рїшта бесїдників: Noel Garnier, Vailant Couturier, Severine, Torres і Freit; Людвїка Бодін вказувала, що доказало свїтське правительство в обсягу оубоводженє жєнщини, доказуючи, що кожда шїра фемїністка мусить бути заравом комуністкою, а Павло Луїс представив бандітську діяльність "демократичних правительств" антанті, котрі зрікають ся союзів з полірарїями ними царськими авантюристами. Послїднім промовляв представник революційних синдикатів, Томасї, виказуючи житовну силу і заслуги III. Інтернаціоналу, зродженого з досвідів російської революції, а закїчав словами: "Вїдаймо ся цілі оборонї в Росії. Революція лїсь виходила в склад бандіє не торкаєт ся виключно Савїнкова, Балаховича і н-

ГДЬТЕ НА ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКР. РОБ. ДОМУ.

ДО ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ, ТОВАРИСТВ І ПООДИНОКИХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Дорогі Товариші! Отсим повідомляємо Вас, що річні загальні збори Українського Робітничого Дому в Вінінегу відбудуть ся в днїх: 27-го, 28-го і 29-го СІЧНЯ, 1921 РОКУ.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

- 1. Отворенє загальних зборів.
2. Вїбір президїї на час зборів.
3. Провїренє повномочїй делегатів і принїманє нових членів.
4. Принїманє пропозицій делегатів.
5. Справозданє заряду і функціонерів Укр. Роб. Дому.
6. Вїбір комісії.
7. Справа органу Укр. Роб. Дому.
8. Справа школи при Укр. Роб. Дому.
9. Справа філій і відділів Укр. Роб. Дому на провінції.
10. Рєвізія статуту Укр. Роб. Дому.
11. Справозданє комісії і порїшенє їхніх резолюцій.
12. Вїбір заряду і контрольного комітї на 1921 рік.
13. Внески на добро Укр. Роб. Дому.
14. Закїченє зборів.

Заряд Укр. Роб. Дому в Вінінегу запрошує на сі річні загальні збори всіх членів Стіваришеня Укр. Роб. Дому в Канаді і Америці, взяти в сїх зборах як найчисленнїшу участь, щоби спільно в нарадах над справою сїї Робітничої Інституції обговорити і вирішити всі питання поданої висше програми. Крім того на зборах будуть порушені також і інші питання загально-робітничого характеру.

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ І РОБІТНИЧИХ ТОВАРИСТВ:

Кожда філія, чи відділ Укр. Роб. Дому на провінції, має право вислати одного делегата з правом рішачого голосу. Філія, чи відділ, який числить поверх 25 членів, має право вислати одного делегата на кожних 25 членів (прим. 50 членів вислають 2 делег., 75 членів — 3 делег. і т. д.).

Кожде робітничє товариство, котре є членом Укр. Роб. Дому, має право вислати одного делегата з рішачим правом голосу.

Вїнінег буде представлений на загальних річних зборах одним делегатом на кожних 25 членів, з рішачим правом голосу.

Всі інші члєни, не делегати, як з Вїнінегу так і прибувші з провінцій мають право дорадочого голосу; можуть збирати слово, брати участь в дискусїї, ставити пропозиції, як також можуть бути вибрані до заряду.

Товариші делегати повинні мати повномочїя товариства на паперї. Делегати прибувші без повномочїй, будуть мати лише дорадчий глос.

Всі члєни прибувші на загальні річні збори повинні виказати під час вступу до галї своїми членськими картками. Просїть ся тих філій, відділів і товариств, котрі не зможуть вислати делегата, прїслати свої пропозиції чи жаданї листовно на руки секретаря У. Р. Д. еше до зборів.

З товариським прївїтом, ЗАРЯД.

З ШЛЯХЕЦЬКОЇ НЕВОЛІ.

Положенє полонених в Ланьцутї.

З Лньцута доносять до "Впереду", що дня 15 листопада перевезено з Тухоло до лабору у Ланьцутї коло 1000 людей. Уміщено їх в кавалерійських казармах без вікон. Люди сплять на камїній підлозі, не мають ні сожми, ні плащів щоби прикрити ся. Довкруги бруд і нехлюйство.

Харчі неможливі. В неділю 21. лист. дістали полонені юшкє з фасолї, одначе в нїї стільки було червїв, що нікто не міг їсти і всі без їди перебули цілий день. Жалувати ся не можна.

З тюрми в Стрию.

До "Впереду" пишуть: Стрию і лянчо чоловікові дивити ся на ті муки нашого народу, що томить ся у гетерїшїй зимовї торї у в'язницях. І за що?

Прїгласимо ся, що дієт ся у в'язницях в Стрию! Не до описанї! Сюди прїслєно з околиць Калущ-Долина селян і робітників і вже третій місяць без слїдства держуть їх у голоді та страшнім холодї. Є тут 60-літні старці. Всі вони безпомічні!

Всякі "zarządcy" та їх заступники, злісні й "porządni", як вїйти й команданти жандармерїї запакували їх туди на ріжні фальшиві донесенї.

Чого вже не виробляють.

В селї Вїдниках, повіт Бїбрєк, громадський уряд стягає адреси тих громадян, що живуть в Америці. На що йому такі адреси, не знають, вїт не хоче сказати. Коли одна жінка не хотїла подати адреси свого сина, що перебуває в Америці — записано їй корову! В селї є накинїний польським урядом вїт Сльозак, Поляк, хоч в селї є всього 11 Поляків. Таке саме дієт ся і по сусїдних селах. ("Вперед").